

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

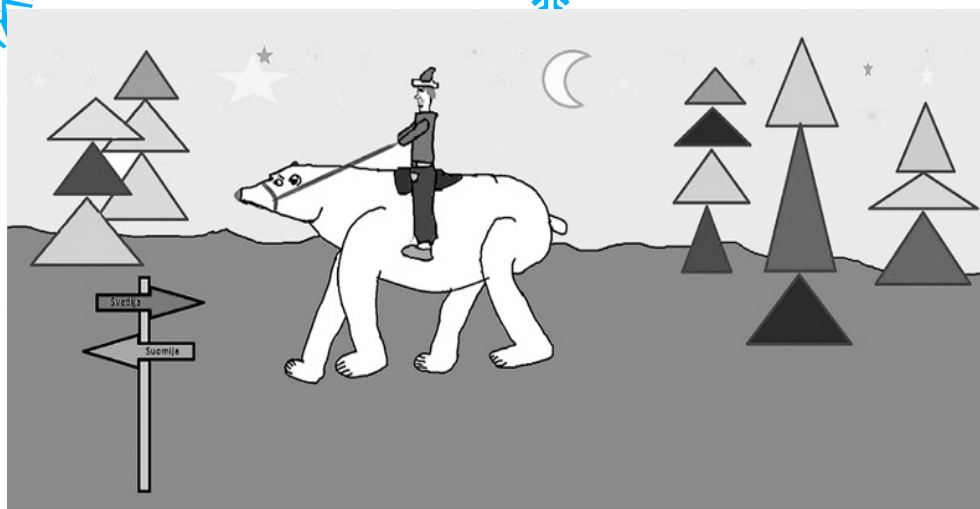
NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS ○ Kaina 0,3 eur. ○ ISSN 1392-9097 ○ Nr. 74 (85) ○ 2015-12-21

Tyliai gaudžia Advento varpai,
Žemę gaubia trapi Naujųjų nakties paslaptis.
Džiaugsmingų švenčių, gerų atostogų,
sėkmingu 2016-ųjų!

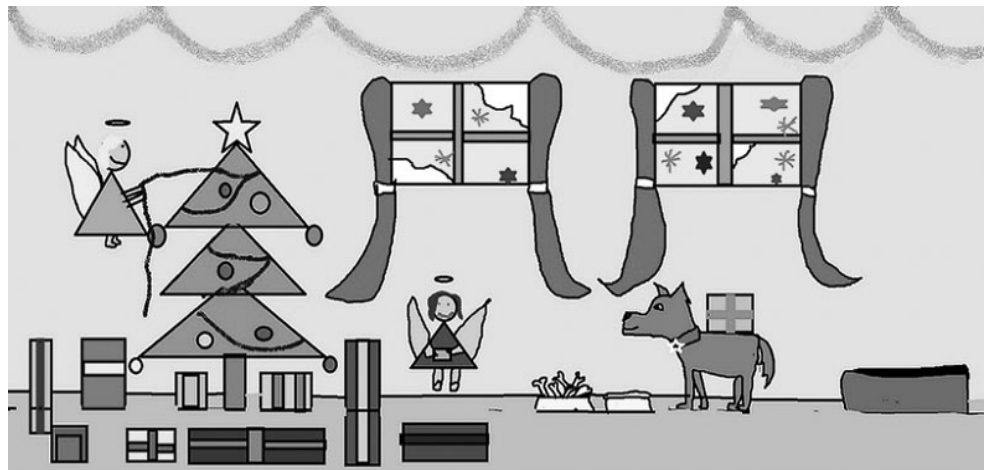
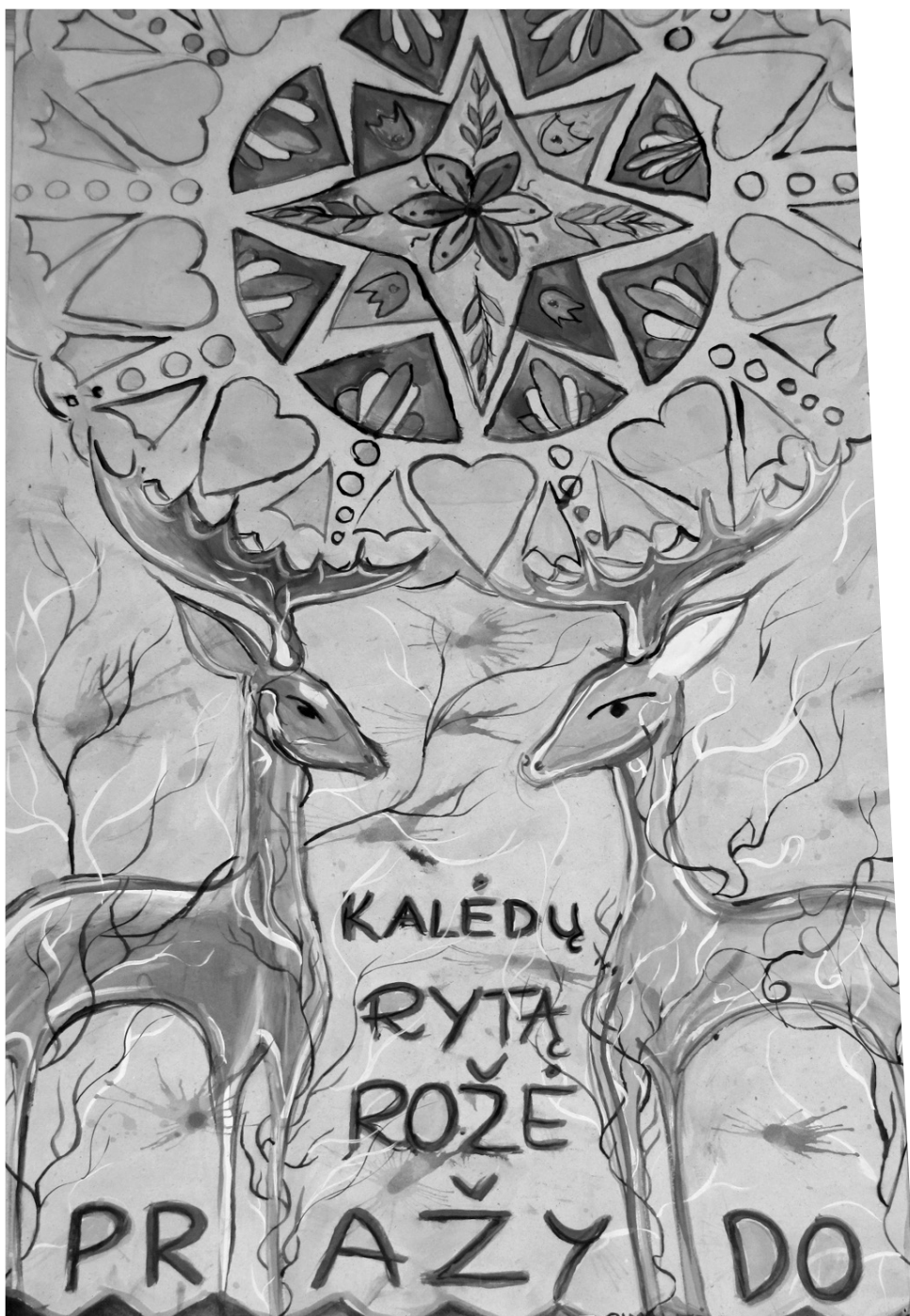
REDAKCIJOS ŽODIS

Kalėdų laukimo metas... Kas yra Kalėdos? Visų pirma — stebuklas. Kas yra stebuklas? Į šį klausimą atsakytume skirtingai, nes į stebuklus galime žvelgti įvairiomis prasmėmis — tikėjimo, jausmų, psichologijos ir kt. Pabėgėliams nuo karo išlipti į taikos šalies krantą — tikras stebuklas. Artimo meilė, ligos įveikimas, gal net padėkos ar atsiprašymo laiškas, gebėjimas

įsiklausyti į šalia esantį ir jo su-
pratimas — stebuklas, nors turėtų
būti — kasdienybė. Šįmet būtų
stebuklas, jei žemė prieš šventes
apsiklotų satoru sniego patalu.
Apibendrintai įvardinkime taip:
stebuklai yra neįprasti įvykiai, tokie
neįprasti, kad mums dažniausiai
atrodo neįmanomi. Tai Aukštesniųjų
jėgų įsikišimas į įprastą gamtos ar
žmogaus kasdienybės tėkmę.

Varanavičius Ignas, 5 kl.
„Šiaurėje“
Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija
Mokytoja: Asta Pūtienė

Aurelija Sasnauskaitė, 5 kl.
„Šventė namuose“
Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija
Mokytoja: Asta Pūtienė

Viską turim tam svarbiausiam Stebuklo vakarui: ir stalą, ir žvakių. Ir paplotėlį. Kambarys papuoštas lempučių girliandomis. Kūčiomis kvepia visi namai. Bet... stebuklas neįvyks, jei nepasiruošime patys, taigi belieka pasipuošti širdį, atrasti žodžius, kurių artimieji, klasės draugai, bendradarbiai laukė visus metus... Tada ateis suvokimas: kiek mažai žmogui reikia, kiek daug žmogus gali.

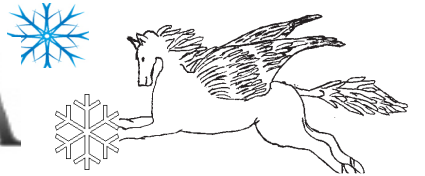
Oi, neužmirškime dovanų! Jau neužmiršome, nes prekybininkai giriasi, jog šįmet lietuviai kalėdinėms dovanoms išleido daugiau pinigėlių nei pernai. O kaip tos dovanos, kurių nenuperkame už eurus? Pavyzdžiui, geri žodžiai? Nuo vaikystės girdime, kad geras žodis gydo, padeda gyventi. Tai

ištark gerą žodį nepažįstamajam, nuliūdusiam, ižeistajam, suklupusiam — geri žodžiai turi daug dvasinės jėgos. Dar viena puiki dovana — pozityvi idėja. Idėjų daigus pats laikas sodinti. Iki pavasario idėjos sulapos ir pražys stebuklingais žiedais.

„Klaustuko“ redakcijos kalėdinė dovana visai gimnazijos bendruomenei — nuoširdus linkėjimas taikos ir ramybės, meilės, susitikimo, palankumo vienas kitam, mokėjimo atsižadėti savo asmeninių patogumų dėl kitų gerovės, drąsos būti kasdienybėje. Ačiū, kad mokate išvelgti ir susikurti bei sukurti stebuklus.

Birutė Paltanavičienė,
„Klaustuko“ vadovė

JAUNŪJŲ LITERATŲ KŪRYBA

Esu (ne)tolerantiška tiems, kurie...

Kiek kartų esame susimąstę dėl gautos kritikos, nemalonių žodžių ar net įžeidimų, skirtų mums? Tačiau ar dažnai susimąstome apie tai, ką patys sakome?

Mus supa daugybė skirtingų žmonių, kurių nepažįstame. Tačiau šiandieninėje visuomenėje yra įprasta susidaryti išankstinę nuomonę. Aš, nepažinęsi žmogaus, jo minčių ir svajonių, galiu pasakyti tik kaip jis atrodo. Bet ar tai, kas slypi viduje, vis dar svarbu, kai stereotipų ir kažkieno sugalvotų taisyklių yra pilna kiekvieno jauno žmogaus galvoje? Turiu tokią savybę vertinti situaciją tik gerai su ja susipažinęsi, tad niekada nesmerkiu žmogaus iš anksto nežinodama aplinkybių. Pamatę neįgalų žmogų dažnai jaučiamės nepatogiai, bi-jome kažką pasakyti, kad jo neįžeistume. Tačiau aš linkusi išklausti jų istoriją, jie žmonės, kuriems galbūt reikia bendravimo ir kito šilumos. Vien pokalbis su atstumtu ir nepritampančiu žmogumi gali pakeisti požiūrį į jį ar pasaulį, padrašinti ką nors nuveikti. Mėgstu išklausti ir kiekvieną žodį, skaitau tai, kas tarp eilučių, nes tik išgilinusi ir draugo mintis galiu suvokti, už ką jį verta gerbti. Pažinti žmogų, vadinas, suprasti jo vidinį pasaulį. Svarbiausia nesmerkti kito, nes tik tolerancija parodys kelią, kaip gyventi vieniems šalia kitų taikiai. Tolerancija moko, kad skirtumas tai yra unikalumas, ir kiekvienam iš mūsų dovana jį pažinti. Tačiau šiandien retas kuris gilinausi į žmogaus dvasinį pasaulį, pakanka „įvertinti knygą pagal viršelį“. Mūsų visuomenė pamiršta, kas

yra tikrosios vertybės. Siekdamas tik naudoti, žmogus net negali būti tolerantiškas sau, nes tik meluodamas, kad yra laimingas, ieško, kaip užsimiršti. Ta maža saujelė žmonių, kurie dar tiki geresniu rytojumi, tolerantiškai žvelgia į visa, kas juos supa, išvelgia teigiamą pusę kiekviename trūkume. Tokie žmonės man yra autoritetas, nes, mano nuomone, žmogus turi būti be galo stiprus, kad mokėtų priimti kito žmogaus trūkumus, pasiryžti su jais susitaikyti.

Nuo pat vaikystės mane mokė, kad buvimas savimi yra geriausia, ką gali duoti kitam, kad dviveidystė ir apsimitinėjimas yra tik silpnų žmonių bruožas. Kiekvienas žmogus yra unikalus, nėra kito tokio pat. Skiriasi ne tik mūsų lytis, odos spalva, tautybė, bet ir politinės pažiūros, muzikos skonis, tačiau tai nereikia, kad esi blogesnis. Esame skirtingi, tačiau visi lygūs, tad jei norime būti pripažinti visuomenėje, pirma turime pradėti nuo savęs — gerbti kitus. Sakoma, kad su žmogumi nebus elgiama teisingai tol, kol jis nebus pirmiausia teisingas sau. Mūsų pasaulyje tiek daug ir tokių skirtingų. Norėdami gyventi taikiai ir saugiai privalome išmokyti gerbti savybes tų, kurie mums atrodo keisti. Mūsų karta, rytojaus lyderiai, turi išmokyti teisingumo, sąžiningumo, turi išmokyti rasti kompromisą ne tik tarpusavio santykiuose, bet ir sprendami pasaulinio masto problemas. Tautų, rasijų, lyčių tolerancija yra tai, ko turime pasiekti, norėdami savo vaikus auginti visuomenėje, kur kitos tautos ar orientacijos žmogų sutikti nėra keista ir baisu. Rasinė

ir lyčių diskriminacija — pačios aktualiausios problemos šiomis dienomis. Tačiau aš netikiu, kad moderni, išsivysčiusi visuomenė gali būti tokia neišprususi tarpusavio tolerancijos klausimu. Daugelis nesupranta, jog tolerancija — tik pripažinimas, kad kitas tau yra lygus, neprivalu su juo būti geriausiais draugais, pakanka tik pagarbos. Aš visada stengiuosi, jog kitoks žmogus šalia manęs nesijaustų nepatogiai, nes tik mano požiūris, mano elgesys parodo tai, kokia esu viduje. Nors nuomonė, kad tolerancijos išmoko tėvai, yra gan dažna, vis dėlto manau, jog jos gali būti išmokstama laikui bėgant. Matydama situacijas, kai kitokie, savotiški žmonės yra užgauliojami, atstumiami, padariau išvadą, kurios, manau, ilgai dar laikysiuosi. Kitokie žmonės yra patys drausiami, nes jie nebijo būti savimi, nebijo parodyti, kas dedasi jų viduje. Dabar, kai daugelis žmonių spraudžiami į kažkokius įsivaizduojamus rėmus, aš linkusi toleruoti tai, kas už jų ribų. Todėl, kad žmonės, nepriklausantys pilkai masei, nepasiduodantys stereotipams, yra man patys įdomiausi. Iš jų aš išmokau daug dalykų, pavyzdžiui, kad kritika yra tik priešastis tobulėti, o tie, kurie tave supranta, kurie moka toleruoti visas tavo keistenybes, yra tie, kuriais turėtum pasitikėti.

Ar būti kitokiam, vadinas, būti blogesniams? Nors šių dienų pasaulyje vis dar vyrauja diskriminacija, patyčios, tikiu, kad mažais žingsneliais mes priartėsime prie to momento, kai visi savyje turėsime bent lašelį pagarbos kitam. Esu netolerantiška tiems, kurie nemoka susitaikyti su kito keistenybėmis.

Rosita Bajazitovaitė, 4a

Jau 45-ąją kartą Pasaulinė pašto sąjunga rengiama epistolinio rašinio konkursą. Šių metų tema: „Parašyk laišką sau – 45-erių metų žmogui.“ Spausdiname vieną konkursui skirtą laišką.

Aloha, Auguste!

Tu atostogauji. Taip gera ištrūkti iš darbo, pabėgti nuo rutinos. Sėdi, grožiesi saule ir maštai apie praėjusius gyvenimo metus. Jų jau praėjo 45-eri! Vaikai auga, mokosi, vyras dirba, o tu — vienintelė — atostogauji...

Dabar jachta plauki aplink pasaulį. Tu nusipelnai šios kelionės. Daug ir sunkiai dirbai, mokeisi keliose aukštesiose mokyklose, rašei referatus ir pranešimus. Vėliausiai grįždavai iš darbo ir anksčiausiai į jį ateidavai. Nevakarieniavai, nepusryčiavai. Neturėjai kada... Ši kelionė prasidėjo skrydžiu iš Lietuvos į Vokietiją. Vokietijoje aplankė Heides parką. Norėjai kartu su vaikais, tačiau jų į kelionę nepaėmei! Kodėl? Nenorėjai? Negalėjai?

Iš Vokietijos skridai į Japonijos sostinę. Tokijoje tave pasitiko gidė ir su ja aplankė įžymias vietas, ten esančius kalnelius „Griausmingas delfinas“. Tokijoje yra Ueno parkas, kuriame auga sakuros — japoniškos vyšnios, žymios savo trumpu žydėjimu ir gražiais žiedais,

daug muziejų ir meno galerijų. Ir vėl viena. Tiesa, su gide... Ne su vyru... Greičiausiai Tokijas paliko neišdildomą įspūdį. Japonijoje yra sukurta daug pieštų filmukų pavadinimu Anime (kaip „Pokemonai“, „Beibleidai“, „Drakonų kova“). Kelionę tęsi Ramiuoju vandenynu link Indonezijos. Sustoji Australijoje. Ten šoka daug kengūrų. Matai, kaip sterblėje jos nešioja savo kūdikius — mažus kengūriukus. Taip norėtum ir tu apglėbti savo vaikus, tačiau jų nėra šalia. Jie nuo tavęs už tūkstančių kilometrų. Iš Australijos, per Indijos vandenyną, priplaukė Madagaskarą. Seniai svajojai pabūti šioje šalyje, pamatyti margaspalvę gamtą. Prisimeni, kaip žiūrėjai filmuką su vaikais „Madagaskaro pingvinai“. Gera buvo būti kartu. Ir vėl pagalvoji apie savo vaikus... Svajonių kelionėje tu be jų... Toliau plauki į Braziliją. Labai norėjai pakliūti į Rio De Žaneiro karnavalą, bet jis būna tik pavasarį, todėl aplankė pajūrį, Kristaus Atpirkėjo statulą, Cukraus Galvos kalną, botanikos

sodą. Prisimeni? Vaikystėje lankei pramoginius šokius. Tau visada patiko jausmingi ir ritmingi šokiai, džaivas, rumba. Einant gatve pasigirdo muzika, kuri užliejo jausmus ir pradėjai įsivaizduoti save, esančią karnavale ir šokančią kartu su vyru. Bet tu viena. Nėra partnerio šalia. Iš Brazilijos plaukėi į Havajus. Ten dabar ir esi. Saulė, karštis, salsvas alsavimas... Prisiminimai neša į šaltą Lietuvą. Tik nežinai, kur tau šalčiau — Havajuose ar Lietuvoje.

Prisimeni, kaip prieš kelerius metus skridote į Kanados miestą Torontą, iš ten važiavote prie Niagaros krioklio. Tada buvote visi: sūnus, dukra, vyras ir tu. Laimingi, besišypsantys. Paskui plaukėte laivu iki Didžiosios Britanijos. Aplankėte Londono akį, Bekingemo rūmus, Tauerio tiltą, Parlamento rūmus ir Big Beną. Pavažiavote truputį toliau nuo Londono ir aplankėte Hario Poterio parką. Vaikystėje tave užbūrė Hario Poterio draša, ryžtas, Hermionos įkyrėlės išmintingumas,

Apie tylą... Apie gerumą... Balta...

Gerumas — Dievo dovana. Kai kurie jos tiesiog negavo, užtat ir galvoja tik apie save...

Jei tyli, vadinas, neturi kam išsipasakoti, esi per daug užsisklendęs. Išsipasakok, žodis daug ką gali...

Balta yra gerumo spalva. Ji įžiebta vilties.

Kristijonas, 8b

Tik tyloje ir tylėdami suvokiame, kas iš tiesų svarbu... Tik tylėdami sugebame apmąstyti savo poelgius... Tik tyloje žmogus ugdo savo gerumą...

Gerumo niekada nebūna per daug... Tik gerumą dalijantys žmonės yra prisimenami, tik tokie žmonės išlieka amžinai...

Balta spalva yra nebyli ir slepianti....

Ernesta, 8b

Tylos dabartiniame pasaulyje mažai.... Ją gali surasti tik labai toli nuo civilizacijos... Bet ir ten tu išgirsi traukinio bėgių dundesio ir lėktuvo užimo aidą... Tokia ta mūsų dabartis...

Gėrio visada buvo mažiau nei blogio... Dabar ypač mažai gerų žmonių... Apmaudu...

Balta — gėrio spalva, simbolizuojanti šviesą, deja, daugumai tai tiesiog tuščia...

Ažuolas, 8b

Tyla — tai ramybė... Tyloje galime apmąstyti gyvenimo kasdienybę...

Gerumas kiekvienam žmogui suteikia laimės. Jis nekainuoja, todėl juo gali dalintis kiekvienas žmogus. Juk tik gerumu galime pakeisti šiandienos pasaulį...

Balta — išskirtinė spalva... Ji man primena artėjančias šventes....

Agnė, 8b

Daugelis žmonių sako, kad tyloje nėra nieko... Bet gerai išsiklausius gali išgirsti, kaip miega žolė, kaip plasnojo vasaros drugys, ką šnabzdėjo rudens vėjas...

Saulė, 6a

Ronio Vizlio ištikimybė ir draugiškumas. Vaikams taip pat labai patiko knygų herojai. Parke abu nusipirko burtų lazdeles ir jas mosavo lyg leistų kerus. Įdomiausia vaikams buvo važiuoti Eurotuneliu, kuris yra po vandeniu. Jau po dvidešimties minučių buvote Prancūzijos žemėje. Paryžiuje aplankėte Eifelio bokštą. Iš aukštai Paryžius matėsi kaip ant delno. Prisimeni, kaip prieš keliolika metų vyras Eifelio bokšte tau pasipiršo. Laimingi svajojote apie ateitį. Lyg Kvazimodas su Esmeralda. Kvazimodas — kuprotas, katedros varpo skambintojas. Esmeralda — gražuolė mergina, įsimylėjusi kuprotą Kvazimodą. Tada vyras sakė, kad nesvarbu, kaip atrodai, svarbu jausmai kitam.

Pameni, vieną pavasarį su vyru buvote Italijoje. Venecijoje plaukėte gondola. Vaikams ieškojote lauktuvių. Romoje aplankėte Koliziejų. Išsipildė vyro svajonė — nuvykti į Šv. Petro baziliką. Tai pati didžiausia pasaulyje katalikų bažnyčia. Pamatėte Trevi fontaną, Kapitolijų, Palatiną, Sant Angelo pilį. Tai buvo labai įdomi pažintinė kelionė. Italijoje kilęs labai žymus rašytojas GianinRodari, kuris parašęs visiems vaikams žinomą knygą „Čipolino nuotykių“. Čipolinas primena sūnų — jaunatvišką, drąsų, aktyvų, draugišką, geros širdies.

Labai pasiilgai savo šeimos. Prisimeni vyrą — paprastą žmogų, dorą, garbingą, nuoširdų. Jis mokytojas. Vaikai jį labai myli! Su tėvu jiems gera, jauku. O tu viena keliauji po pasaulį...

Tu verslininkė. Laiko šeimai neturi. Vis susitikimais, pasitarimais, verslo pietūs.

Kada paskutinį kartą pietavai su šeima? Prieš mėnesį. Taip sukaitai virtuvėje, taip sušilai, o sūnus atėjo ir pasakė: „Šalta namuose“. Iš Australijos parvežto kengūros apsiausto nedėvėjo.

Tu moki ispanų, prancūzų, anglų, vokiečių, rusų, italų kalbas. O su dukra bendros kalbos nerandi.

Visas pasaulis tau po kojomis, tu — sėkminga verslininkė, žavi moteris.

Tik ar laiminga?... „Niekas nėra kilniau ir nuostabiau kaip suteikti laimę daugumai žmonių“. L. Van Bethovenas.

Laimė nėra darbas be sustojimo, nebendravimas ir kivirčiai su šeima. Laimė — tai buvimas kartu, džiugios akimirkos, praleistos drauge.

Tad atsakyk sau į šį klausimą...

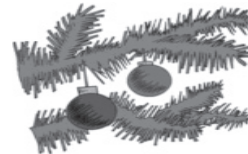
Saulė šildo, kepina, bet tau ne kiek nešilta. Jauti tuštumą širdy. Pagaliau supranti, kad tau reikia tik šeimos, vaikų meilės, bendravimo su jais, vyro artumo. Manei, kad kelionė aplink pasaulį buvo tavo ilgiausia kelionė, o dabar supratai, kad ilgiausia ir sunkiausia bus grįžimas į šeimą.

J.V. Gėtė savo kūrinyje „Faustas“ sakė: „Žmogus per klystkelius suranda tikrą kelią“. Žinau, Auguste, kad tu gyvensi, klysi, mylėsi, suprasi ir daug ką atleisi, nes tu — brandi moteris.

Tau — 45-eri. Ir tu nenorėsi po pasaulį keliauti viena.

Augustė Levanavičiūtė, 5a

Mūsų dienos - kaip šventė

Etninis žiemos baletas su projektu „Migruojantis kinas“

Žiema. Žiema, šokanti lietuvi už lango, sykais žingsneliu grand-ple nutūpdama kaip šalna ant erškėtrožės šakelės, o kartais, kai labai pasiseka — ir iš dangaus nusileidžiančiu baltu reveransu... Žiema, kuomet spygliuočių vainike apsigyvenusi šviesa jau žiba trio spalvomis, ir netrukus pradės pas de quatre (šokio žingsniu), uždegusi visas keturias Advento žvakeles. Tai metas, kuomet namai pakvimpa egzotiškais prieskoniais, delnai — mandarinais, o širdys — šventiniu laukimu: tokiu, kuris pakviečia susimąstyti, kas mes, kodėl mes, ir iš kur kilę.

Tokią žiemą Trakų rajono savivaldybės viešoji biblioteka, gražaus socialinio bendradarbiavimo ryšių vedina, atkeliauja į Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją ir pakvietė 8-9 klasių moksleivius į archajišką kelionę

savęs pažinimo link. Juk žiema — tai ne tik S. Neries „Senelės pasaka“ ar Č. Dikenso „Kalėdų giesmė“, o biblioteka — tai ne tik knygų bei kultūros namai. Šių metų birželį Trakų viešojoje bibliotekoje gimęs projektas „Migruojantis kinas“, kartu su filmais „Lietuvių tautinis kostiumas“ bei „Lietuvių kalendorinės šventės“, gruodžio 2 ir 9 dienomis kvietė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos moksleivius paminėti jau besibaigiančius 2015-uosius — Etnografinių regionų metus. „Migruojančio kino“ rytmečiuose dalyvavo 8c ir 1a klasės, su lietuvių kalbos mokytojomis — Sandra Vankevičiūne bei Birute Paltanavičiūne. Mokytojos surengė integruotas pamokas, paruošė malonių staigmenų. Štai gruodžio 2-ąją, po filmo „Lietuvių tautinis kostiumas“, nustebino tarsi iš praeities at-

keliausių viešnia, pasipuošusi lietuvių tautiniu kostiumu bei pamokiusi auditoriją Advento laikotarpiui skirtų lietuvių liaudies dainų, — tai Trakų Vokės folklorinio ansamblio „Vija“ narė Irena Simonaitienė.

Gruodžio 9-ąją, po rytmečio su filmu „Lietuvių kalendorinės šventės“ lietuvių kalbos mokytoja Birutė Paltanavičiūnė su 1a klase paruošė lietuvių liaudies išminties persmelktų Advento laikotarpio burtų, pranašavusių mokiniams ateitį. Mokinių veidus puošė susidomėjimas lietuvių etnokultūra, o Trakų viešosios bibliotekos darbuotojų komanda — buvę Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai Meida Vitovičiūtė, Vladlenas Možeiko bei aš, Gintarė Tamašauskaitė, susirgome malonia nostalgija. Gera grįžti ten, kur prasidėjo mūsų kelias, gera, jog net ir baigę mokyklą neprarandame ryšių su jos bendruomene bei kartu su projektu „Migruojantis kinas“ galime prisidėti prie gimnazijos edukacinės veiklos.

Žmogus yra tėvynėje, o tėvynė yra jame — taip lietuvius mokė jos išminčiai. Profesorė bei literatūrologė Vanda Zaborskaitė yra pasakiusi: „Tauta yra žmogaus buvimo realybė. Žmojiškasis pradas istorijoje reiškiasi per begalinę kalbų, papročių, tikėjimų, rasių, kultūrų bei temperamentų įvairumą“. Natūralu — juk pasaulyje nėra žmogaus, kuris nepriklausytų jokiai tautai. Tauta yra ta erdvė, kurioje skleidžiasi, bręsta ir auga žmogus. Tik atpažindami archajišką vidines jungtis su etnokultūra galime tapti bendrija, suvokiančia savo tapatybę, buvimo prasmę ir paskirtį. Saugokime tai ir dar labiau puoselėkime artėjant Naujiesiems metams, juk 2016-ieji metai Lietuvos Respublikos Seimo yra paskelbti Vietos bendruomenių ir Bibliotekų metais. Šia proga kviečiame visą Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos bendruomenę aktyviai sekti Trakų viešosios bibliotekos naujienas ir dalyvauti tolimesnėse projekto „Migruojantis kinas“ veiklose.

*Gintarė Tamašauskaitė,
Trakų viešosios bibliotekos vyr.
bibliotekininkė*

Akcija „Knygų Kalėdos“

Jau penktą kartą Prezidentės Dalios Grybauskaitės inicijuota akcija „Knygų Kalėdos“, šiais metais kviečianti padovanoti naujų vaikams ir jaunimui skirtų knygų šalies bibliotekų skaitytojams. „Svarbu, kad Lietuvos vaikai mylėtų knygą ir dalintųsi skaitymo džiaugsmu su kitais. Todėl „Knygų Kalėdos“ šiemet kviečia ne tik dovanoti naujų knygų, bet ir surengti knygų skaitymus vienišiams vaikams globos namuose, seneliams. Tegul knyga sujungia visą Lietuvą ir paskatina bendrauti“, — sakė Prezidentė Dalia Grybauskaitė. Akcija šiais metais vyksta lapkričio 16 - sausio 6 dienomis.

Lapkričio 27 d. gimnazijoje vyko akcija „Padovanok bibliotekai knygą“. Šeštakai ir jų klasių vadovės Jurgita Sadzevičiūnė, Elena Lenkauskienė, Asta Pūtienė suorganizavo „Pyragų dieną“. Mokiniai prekiaavo savo iškeptais saldumynais, o už gautus pinigus mokiniai ruošiasi nupirkti gimnazijos bibliotekai naujų knygų. Akcija pavyko, surinkta beveik 90 eurų. Ačiū mokiniams ir klasių vadovams prisidėjusiems prie gražios ir turiningos „Knygų Kalėdų“ akcijos.

Šių metų akcijos „Knygų Kalėdų“ tema — „Knygų Kalėdų“ savanoriai“. Trakų viešosios bibliotekos darbuotojos Irena Jocienė, Loreta Maliūzinaitė ir gimnazijos informacinio centro bibliotekininkė Laima Lukšienė pakvietė mokinius savanorius surengti Trakų globos ir socialinių paslaugų centro senjorams Kalėdinius skaitymus ir pavaišinti

mokinių iškeptais meduoliais. Šventinis renginys vyko gruodžio 16 dieną.

Mūsų gimnazijos savanoriai 7c klasės mokinės Jurgita Mažuolytė, Ernesta Versocka, Arina Špiliauskaitė ir Goda Kozlovaitė skaitė Bruno Ferrero knygų ištraukas, gimnazijos muzikinės grupės nariai Justas Stasiūnaitis, Aurimas Liudvinovičius, Kotryna Mikučionytė, Alicija Krasavceva, Karina Butkevičiūtė, Gytis Gagelis, Tiniko Balčiūnaitė, vadovaujami muzikos mokytojos Rimos Giedrienės, atliko Deivido Zvonkaus dainą „Mes čia“ ir Neringos Čereškienės dainą „Kalėdos“.

7b klasės savanoriai su klasės vadove Kristina Brazdžiuviene taip pat išanksto ruošėsi šiai Kalėdinė popietei. Per technologijų pamokas, padedami mokytojos Ritos Aziulevičiūnės, kepė kvapnius meduolius, kuriuos, gražiai supakavę, atsinešė į šventę. Per Astos Naruševičienės dailės pamokas mokiniai kūrė kalėdinius atvirukus, užrašę sveikinimus, įteikė Trakų senjorams. Renginį užbaigė Ignotas Gruodis, atlikdamas Aleksandro Kačianausko muzikinį kūrinių birbynei „Prie Nemunėlio“. Po šventės jautėmės pakylėti, nes gera dalinti gerumą. Kviečiame visus prisijungti prie akcijos „Knygų Kalėdos“. Skaitykime, dovanokime, dalinkimės!

*Laima Lukšienė,
informacijos centro vedėja*

„Vaiduokliškas Vilnius“

Lapkričio 6 d. šeštakai (6a ir 6b mokiniai) su auklėtojomis Asta Pūtienė ir Jurgita Sadzevičiūnė lankėsi Pinigų muziejuje ir dalyvavo edukacinėje programoje „Vaiduokliškas Vilnius“.

Pinigų muziejuje išsiaiškino pavadinimų bankas ir pinigų žodžių kilmę, susipažino su pinigų istorija, skaičiavo, kiek nulių sudaro gūgolą, nustebino, kad googlepavadinimas kilo būtent iš žodžio gūgolas (skaičius, sudarytas iš 1 su šimtu nulių), pamatė į Gineso knygą įrašytą milijono monetų piramidę, svėrėsi, kiek kainuotų, jei būtų iš aukso, sidabro arba platinos. Daugelį pralinksmino, kad buvo mainomasi ne tik galvijais, kriauklėmis, bet ir žuvimis. Sužinojo, kad popieriniai pinigai atsirado Kinijoje. Laikas prabėgo

nepastebimai ir, reikia pripažinti, gidė buvo tikra profesionalė, sugebėjusi išmintingai drausminti ir sudominti, skatinti ir apdovanoti.

Visi nekantraudami laukė pasivaikščiojimo po naktinį Vilnių. Klausėsi baugių istorijų, sužinojo Nerios sukurių atsiradimą, prisiminė Barbaros Radvilaitės ir Žygimanto Augusto meilės istoriją. Baugino neramos Žygimanto sielos klajonės, gąsdino požemiuose nerimstančias vėlės, sudomino bažnyčioje mažam bemiukui nutikusioje istorija, stebino siautusių kazokų žiaurumas, į šalis vertė dairytis baisi Vilniaus gatvėse siautėjusi boba.

Nors pavargę, bet laimingi grįžome namo. O atsisveikindami jau kūrėme kitos ekskursijos planus. Gera pažinti, pamatyti ir būti kartu.

Jurgita Sadzevičiūnė, 6b auklėtoja

Integruota pamoka

Kalėdiniai burtai

Smagu, kai knygos suvienija

Lapkričio 9-13 dienomis mūsų gimnazijos penktokai ir šeštakai prisijungė prie Šiaurės šalių bibliotekų savaitės renginių. Smagu, kad šiemet tema buvo labai artima mažiems paaugliukams — draugystė.

Buvo įdomu, kai Informacinio centro vedėja Laima Lukšienė pristatė patį projektą. Patiko projekto pristatymas. Vyko netgi loterija. Visi dalyvaujantys mokiniai klausėsi ištraukos iš knygos „Vaflinė širdelė“ ir žiūrėjo pamokantį filmą „Koviukas“ apie paukščio ir berniuko draugystę. Mūsų klase piešė piešinius, kaip įsivaizduoja draugystę, ir darė plakatus bei skaidres apie geriausią draugą. Projektas buvo įdomus, gražus, nes draugystė svarbi kiekvienam. Tikimės, kad ir kitais metais mus pakvies jame dalyvauti.

Kotryna Giedrytė, Gabrielė Račkauskaitė, Gintarė Kantakevičiūtė, 6d

Ekspursijoje

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Džiaugiuosi tapusi Mokinio Nobelio premijos laureate

Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje gruodžio penkioliktoji diena vainikuoja vienuoliką Mokinio Nobelio premijos įteikimo ceremoniją. Visame pasaulyje žinoma Alfredo Nobelio premija yra skiriama patiems gabiausiems ir labiausiai pasižymėjusiems žmonijai asmenims. Asmenims, kurių darbai ir pasiekimai kaip žvaigždės savo šviesa nušviečia kelią ateities kartoms. Tik dalijantis savo žiniomis su kitais žmogaus darbai įgauna prasmę.

Renginys prasidėjo fizikos darbų pristatymu. Aiškiai matėsi, kad mokiniai labai jaudinosi, tačiau šiltas žiūrovų palaikymas išstiprino nedrąsumo ledus. Išradimo pagrindinis tikslas — išnykus naftos resursams teikti žmonijai alternatyvią energiją varojant butano dujas. Kitas įdomus darbas, kurį pristatė fizikos mokytoja Elena Šišenina, tai trimatis LED lempučių kubas, sudarytas iš penkių šimtų LED lempučių, kuriomis galima projektuoti įvairias konfigūracijas. Deja, darbo autorius negalėjo atvykti atsiimti nominacijos.

Nominacijų įteikimas vyko didžiojoje salėje. Patalpoje vyravo ypatinga, šventiška rami atmosfera. Renginys prasidėjo Tiniko Balčiūnaitės atliekama lietuvių liaudies daina (akomponavo Natalija Šumskienė). Po to — nuoširdžios ir prasmingos gimnazijos mokytojų kalbos. Tradiciškai kalbos buvo pasakytos dviem kalbomis: lietuvių ir anglų. Lietuviškai laureatus sveikino geografijos mokytoja Vidmantė Kalvaitienė. Jos prasmingoje kalboje labiausiai įsiminė nuostabus

žmogaus ir žvaigždės palyginimas. Žmogus lyg žvaigždė atsiranda iš nieko ir išnyksta į niekur. Vienų žvaigždžių švytėjimas trumpas, kaip meteorito blyksnis tamsią rudenio naktį, o kitų šviesa tokia stipri ir galinga, kad gyvuoja per amžius. Po šios mokytojos žodžių iš tiesų atradau mintyse sąsają tarp žmogaus ir naktinių dangaus žiburėlių. Juk žmonija ne vieną šimtmetį orientavosi tamsioje pagal žvaigždžių išdėstymą. Anglų kalba mokinius sveikindama mokytoja Jūratė Budvydienė trumpai apibūdino nominacijos svarbą bei supažindino su užrašais ant Nobelio premijos medalio.

Renginio kulminacija — Mokinio Nobelio premijų įteikimo ceremonija. Po jos visi laureatai buvo pakviesti prie vaišių stalo.

Mano nuomone, ši premija yra puiki paskata ne tik laureatams siekti aukštesnių laimėjimų, bet ir geras pavyzdys kitiems gimnazijoms mokiniams. Praėjusiais metais mano artimas draugas, daugkartinis Mokinio Nobelio premijos laureatas Mindaugas Kondrotas gavo premiją už pasiekimus informacinių technologijų srityje. Įteikimo akimirka aš didžiavausi savo bičiuliui, tačiau taip pat pagalvojau: „Aš irgi ten noriu būti.“. Nuo tos dienos dalyvavau įvairiuose projektuose ir mano pastangos nenuėjo veltui. Šiemet galiu didžiuliu būdu tarp labiausiai pažengusių gimnazijos mokinių. Norėčiau palinkėti visiems nenustoti žengti pirmyn. Jei aš galiu, vadinasi ir Jūs tai galite.

Ieva Beleškaitė, 4a

Geografijos mokytojos VIDMANTĖS KALVAITIENĖS

kalba, pasakyta 2015 m. gruodžio 15 dieną, įteikiant

Mokinio Nobelio premijas

Žmogus — žvaigždė...

Suliepsnoja. Trumpai. Ryškiai.
Nušviečia kelią kitiems.

Ir užgesta.

Ilgai dar lieka jų ryški šviesa...

Šie Eduardo Mieželaičio žodžiai labai tinka ir Alfredui Nobelui, garsiausios tarptautinės premijos įsteigėjui, švedų pramoninkui ir mokslininkui, vadintam „pačiu turtingiausiu to meto bastūnu Europoje“. Nobelio veiklos geografija labai plati: jis gimė ir augo Švedijos sostinėje Stokholme, paauglystės ir jaunystės metais su tėvais gyveno Peterburge. Dvidešimtmetis, turėdamas tikslą — bandymus su nitroglicerinu — Nobelis grįžta į Tėvynę. Tačiau Švedijos klimatas, blogai veikęs jo sveikatą, ir dar sprogimas nitroglicerino gamykloje, paskatina jį persikelti į Vokietiją. Po 8-nerių metų darbo jis palieka ir Hamburgą, įsikuria Paryžiuje, vėliau šiaurės Italijoje, San Reme, prie Viduržemio jūros. Čia jis ir palieka šį pasaulį. Palaidotas Nobelis Stokholmo kapinėse.

„Mano Tėvynė ten, kur aš veikiu, o veikiu aš visur“, — mėgo sakyti Alfredas Nobelis. Retas pramoninko apsukrumas ir iš motinos paveldėta energija padėjo A. Nobelui tapti vienu turtingiausių to meto planetos žmogumi, o neapsakomas darbštumas ir įgimtas talentas — garsiu išradėju.

Kai prieš geografijos pamokas pakabinu ant lentos didelį pasaulio žemėlapi ir stebiu prie jo dirbančius mokinius, kažkodėl būtent tada pajuntu, kad pasaulis mažas, jį visą galima aprėpti vienu žvilgsniu, pajuntu, kad ir nuo mano mokinių priklausys, koks tas pasaulis bus ir ar bus apskritai. O kad mano mokiniams, kad ir kur nukeliavę, jaustųsi lyg namie, pilnaverčiais pasaulio piliečiais iš Lietuvos, priklausu ne tik nuo manęs, bet ir nuo jų smalsumo bei žingeidumo. Tomas Manas sakė: „Pažinimas yra didžiausia kančia pasaulyje, bet jis yra ir skaistykla, ir be šitos apvalančios ugnies negalės būti išganyta nė viena žmogaus siela“. Niekas nežino, kada Žemėje atsirado smalsumas ir pažinimo džiaugsmas, galbūt smalsus jau buvo padaras amfibija, iš kurio kilę visi sausumos gyvūnai, gyvenę prieš 350 milijonų metų.

Tiek gyvūnų, tiek žmonių vaikai smalsesni už suaugusius. Mažyliai visi būna tikri kodėliukai. Taip yra todėl, kad smalsumas padeda mokytis gyvenanti. Peržengęs mokyklos slenkstį, vaikas patenka lyg į labirintą — koridoriai — kabinetai — mokytojai — klasės draugai, kur pamažu suvokia, kaip reikia eiti, kaip apeiti kliūtis, kaip ir kada ilsėtis. Ilgus metus eina labirintu, tik ne visi vienodai: vieni panarinę galvas į pilkuosius kasdienybės vandenį, tematydami blausų savo ir pasaulio atspindį juose. Kiti — godūs kelionės išpūdžių ir nepaliaują mąstę apie šios kelionės tikslą. Tretieji — pakelę akis į dangų — giedrą, nusėtą žvaigždžių — amžiną.

Dauguma keliaudami labirintu išmoksta susikaupti, sutelkti visas jėgas tikslui pasiekti, įveikti kliūtis, nuristi nuo kelio akmenį, užberti eiti trukdančią duobutę. Pasitaiko, kad įsuka į akligatvį, užkliūna ir nusibalnoja kelius, bet gerai žino, kad galima ištaisyti visas klaidas ir grįžti į teisingą kelią, kad tik būtų noro dirbti, nes darbas yra protavimo būdas, kai į jį pasineri visu kūnu, visais nervais. Nemokantys dirbti arba užsiimantys visokiais niekais, savo veikla kenkiantys, niekada neturi poilsio, tiksliau jo neįsuka, nesuvokia. Jie nežino nei darbo pradžios, nei pabaigos, visada pavargę ir pikti, ypač, kai dirbama tik paliepus, svetima valia. Jų protai ir kūnai lieka tušti, nes tik veikdamas, dirbdamas, protaudamas labiausiai jauti, kad esi gyvas, o tai didžiausia dovana.

Todėl aš tikiu šiais jaunais, guviais protais, kurių neatbukino normuotas mokslas — nuo skambučio iki skambučio, nes jiems skambučiu žingeidumas nepasibaigia. Jų ne veltui laikas mokykloje gaišamas, jų darbai atiduoda šlovę mokslui. Todėl ir iš labirinto jie išeis jau vaisiai kitokie: ne tik amžiumi, bet ir patirtimi, išbandę ir pažinę save, išlavinę sugebėjimus, kupini žinių.

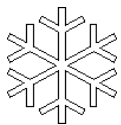
Bet kuri mokslo šaka saldi kūrybinėmis mielėmis. Visi žinome, kad rezultatai, apie kuriuos svajojame, ne visada priklauso vien nuo valios, darbštumo, sugebėjimų. Reikalinga ir techninė bazė, ir mokslinė informacija, reikia nuolat iš kitų imti ir patiems ką nors duoti.

Mokslas ne tik į priekį mums tiesia kelius. Žmogus — dažnai savanaudis: savo sukurtos technikos kultu, didmiesčio gyvenimo narkoze. Mokslas, iki šiol tarnavęs žmogaus savanaudiškumui, dabar turėtų padėti jį sudrausminti. Tam labai reikalinga proto galia, kad galėtum eiti truputį pirma gyvenimo, kad jam vėžę įstengtum brėžti, nes „žmogų išaukština tik protas“, valia ir sąžinė“.

H.Hessė yra pasakęs: „Kiekvienas iš mūsų — tik žmogus, tik bandymas, tik keleivis. Bet jis turi eiti ten, kur slypi tobulybė, jis turi veržtis į centrą, o ne į periferiją“. Mieli moksleiviai, sveikinu Jus ir palinkėti noriu poeto Tenisono žodžiais: „Kovokit ir ieškokit, raskit ir nepasiduokit“. Lai būna Jūsų dvasios aruodai kasmet pilnesni.

Mieli Tėveliai, palydėję savo darbščius, žingeidžius, talentingus vaikus į šią šventę — didžiukitės jais, nes vaikų sėkmė — tai ir Jūsų sėkmė. Ačiū Jums.

Gerbiami kolegos, sakoma, kad pedagogika — sudėtingiausias ir gražiausias menas. Būkim menininkai, kurkime gražiausią statinį — Žmogų. Mūsų mokiniai tebūnie nuostabios smuiko stygos, kurias teuzgaus švelnus smičius. Ir skambės daina žmogui, ir švies saulė skaidrioji mėlynė. Stiprybės jums.

2015 metų Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos

Mokinio Nobelio premijos laureatai:

- ♦ **MINDAUGUI KONDROTUI** — už pasiekimus matematikos olimpiadose, troškimą tobulėti ir norą visada suprasti priežastį „Kodėl?“, už aktyvią veiklą, pasiektus gerus rezultatus bei gimnazijos vardo reprezentavimą fizikos respublikinėje olimpiadoje.
- ♦ **GINTAREI KARLONAITEI** — už aktyvų dalyvavimą gimnazijos sportinėje veikloje ir pasiekimus šalies varžybose.
- ♦ **IEVAI BELEŠKAITEI** — už iniciatyvumą, kūrybiškumą, dalyvavimą dailės konkursuose.
- ♦ **AURIMUI LIUDVINOVIČIUI** — už aktyvią muzikinę veiklą gimnazijoje ir už jos ribų, už darbštumą ir iniciatyvą.
- ♦ **JUSTEI NAVICKAITEI** — už puikius rezultatus biologijos olimpiadoje, norą atrasti naują, už tobulai sutelktą dėmesį į nagrinėjamą objektą, už ypač sklandžią ir kūrybišką raišką anglų kalba, išskirtinį kalbos savitumą pajautimą bei puikius rezultatus anglų kalbos olimpiadose ir konkursuose.
- ♦ **DIANAI SINKEVIČIŪTEI** — už aktyvų dalyvavimą chemijos pamokose ir olimpiadose.
- ♦ **SIMONUI GRUODŽIUI** — už labai gerus rezultatus technologijų konkurse, gimnazijos vardo garsinimą Trakų rajone ir šalyje.
- ♦ **KOTRYNAI MIKIŠKAITEI** — už aktyvų dalyvavimą kompiuterinės grafikos konkursuose.
- ♦ **EDGAR VLADIMIRENKO** — už ypatingus gebėjimus istorijos srityje, darbštumą, pareigingumą ir nuoseklų mokymąsi.
- ♦ **JOVITAI SINKEVIČIŪTEI** — už gebėjimą stebėti, analizuoti, tirti geografinę aplinką.

Laureatai

MŪSŲ GIMNAZIJOS PENKTOKAI

Tradicškai paskutiniame metų „Klaustuko“ numeryje rašome apie penktokus — supažindiname su gimnazijos naujokais. Tiesą sakant, mažiausiais mokiniais jų nepavadinsi — dažnas mokytojas per antrą pertrauką valgykloje suabejoja, ar čia ne aštuntokai, septintokai. Juk šių metų penktokams privalu nešioti uniformas, nei ūgiu, nei drąsa nuo kitų mokinių jie nesiskiria. Tik per ilgąsias penktokų atostogas mokykla tarsi nuščiūva, tarsi ko trūksta.

Klaustukietės Vaidilė ir Kotryna gruodžio 2 dieną išsiruošė aplankyti penktokų, pakalbinti apie mokyklą, renginius, nuotaikas.

5a mokiniai vienbalsiai nusprendė, kad jų klasė iš kitų penktųjų išsiskiria savo sporto pasiekimais, jie greičiausi, linksmiausi ir, vaikų nuomone, jau nemažai pasiekę. Štai Žygimantas jau spėjo pagarsėti gimnazijoje kaip stropus mokinys ir respublikinio piešinių konkurso nugalėtojas. 5a klasei gimnazijoje viskas patinka, nieko nenorėtų keisti, gal tik eilės valgykloje kiek nuotaiką gadina. Daugumai didžiausią įspūdį paliko gimnazistų krikštynos ir mokytojų diena. Apie savo auklėtoją Dalią Bartkienę šie mokiniai kuo geriausiai nuomonės: sumani, šauni, miela, sąžininga, žodžiu — nuostabi. 5a linkėjimai: mokiniams — sėkmės, mokytojams — kad pakeltų algas.

5b klasės vaikai prisipažįsta, kad jie — triukšmingiausi ir labiausiai išdykę, bet ir dainininkai. Jiems gimnazijoje nieko netrūksta. Įsimintiniausiu renginiu 5b įvardijo krikštynas. Savo auklėtoją Ramunę Kiršienę vaikai be galo myli, apibūdina kaip linksmą, gražią, nuoširdžią, originalią, draugišką mokytoją.

Visiems kitais metais 5b linki netinginiuoti, kantrybės, sutarimo.

5c klasė teigia, kad jie iš kitų išsiskiria, nes yra aukščiausi, gražiausi ir protingiausi, be to, šioje klasėje mokosi daug meno mokyklą lankančių mokinių. Gimnazijoje nepatinka tik vienas dalykas — kai mokytojos bara. Ši klasė įdomiausiais renginiais įvardijo magijos šou „Diarchy“, „Tyrėjų naktis“. Auklėtoja Dalia Šostakienė mokiniams atrodo labai graži, labai mandagi, mėgstanti keliauti (nes dažnai vežasi į ekskursijas), protinga, dosni. 5c klasė visiems linki 2016-aisiais geros sveikatos, mokiniams — išvengti apsilykymų pas socialines pedagoges, daug dešimtukų.

Mums, klaustukietėms, mūsų gimnazijos penktokai pasirodė įdomūs, žingeidūs, judrūs, šiek tiek triukšmingi, nemažai išmanantys. Penktokų auklėtojoms linkime tvirtybės ir dvasinės stiprybės, o mokiniams — susikaupimo, atidumo, gerų pažymių ir dosnaus Kalėdų Senelio.

Vaidilė Gaižauskaitė, 3c

5a klasė

5b klasė

5c klasė

Tikriausiai kiekvienas iš mūsų esame svajoję apie dalykus, kurie atrodo nepasiekiami tą akimirka. Dalykus, dėl kurių, rodos, galėtum padaryti bet ką. Tačiau kartais gyvenime pasitaiko netikėtų galimybių, vienu žingsneliu priartinančių prie dar didesnių svajonių, siekių. Taip nutiko ir man. Praėjusius metus praleidau Jungtinėse Amerikos Valstijose. Žinoma, buvo atranka, kuri vyko visos devintos klasės metu. Sėkmingai praėjusi visus programos etapus (anglų kalbos testus, rašinius ir interviu), tapau viena iš penkių nugalėtojų iš visos Lietuvos ir gavau nuostabią galimybę mokytis JAV bei gyventi amerikiečių šeimoje vienerius mokslo metus. Tai buvo geriausi metai mano gyvenime. Vis dėl to, mano nuomone, sėkmė neateina be pasiruošimo. Man neužteko tik norėti, dėl šios galimybėstūrėjau ir sunkiai dirbti. Visą savo gyvenimą veržiausi dalyvauti įvairiuose konkursuose, renginiuose ir atrankose. Kultūros, švietimo ir lyderystės mainų programa „EXCEL“ man buvo ne išimtis. Visuomet norėjau keliauti, pažinti

naujas kultūras, išmokti naujų kalbų ir susipažinti su įdomiais žmonėmis. Šešiolikmetei pasiryžti išvykti į kitą žemyną nebuvo labai sunku, nes sulaukiau didelės paramos iš šeimos bei draugų. Buvo sunku suvokti, jog nematysiu savo artimųjų visus metus, tačiau mano motyvacija nugalėjo.

Gyvenau Floridoje, saulėtoje valstijoje. Mane sužavėjo jos gamta, didmiesčiai, pramogos ir ypatingai šilti bei atviri žmonės. Šeimą, kurioje gyvenau, dabar vadinu savo „antrąja šeima“, nes labai prie jos prisirišau. O kokia būdavo mano įprasta diena mokykloje?

Mokykla prasidėdavo 7:10, todėl keltis tekdavo labai anksti. Mokykloje vykdavo pamokos, trunkančios apie 54 minutes. Kadangi ši mokykla yra viena iš didžiausių visoje Floridoje, joje mokosi apie 4000 mokinių ir mokyklai priklauso atskiri aštuoni pastatai, todėl per šešių minučių pertraukas tekdavo bėgti ir suspėti į kitą pamoką. Buvau

pasirinkusi septynis modulius, kasdien būdavo vienodas tvarkaraštis. Visi mokytojai myli savo darbą ir stengiasi mokinius sudominti — tai mane labai žavėjo. Dažnai vykdavo įvairūs renginiai. Mokykla turi pirmaujančią amerikietiško futbolo komandą, todėl būdavo labai smagu pajusti visos mokyklos palaikymo dvasią. Po pamokų dažniausiai dalyvaudavau būrelių veikloje. Lietuvos ir Amerikos švietimo sistemos yra nepalyginamos, nes abi jau ne vieną dešimtmetį sėkmingai veikia skirtingais metodais. Žinoma, būnant JAV, susidūriau su įvairiais skirtumais — pradėdant nuo darbų įvertinimo iki užklausinės veiklos. Negalėčiau pasakyti, kuri švietimo sistema yra geresnė, nes abi turi savų privalumų bei trūkumų. Pavyzdžiui, Amerikoje į mokinį žiūrima kaip į individą, todėl mokiniai patys renkasi jiems reikalingas bei įdomias pamokas. Be to, užklausinė veikla JAV yra kiekvieno mokinio kasdienybė,

nes mokykla sugeba sudominti ir įtraukti mokinį į jam aktualias veiklas. Tuo metu Lietuvoje galbūt ne taip stipriai kreipiamas dėmesys į mokinio pageidavimus, tačiau mes turime daugiau galimybių išmokti įvairesnių dalykų.

Grįžusi į Lietuvą supratau, jog esu labai pasikeitusi. Susipažinau su nuostabiais žmonėmis, pažinau naują kultūrą, išlavinau savo anglų kalbos igūdžius ir igijau dar daugiau

motyvacijos siekti savo tikslų. Savo patirtimi galiu dalintis su savo bendraamžiais ir paskatinti juos būti ambicingus. Tikiu, jog nesu paskutinė mūsų mokyklos mokinė, išvykusi į mainus. Nebijokite bandyti, keliauti, o svarbiausia — norėti. Bet kokia galimybė plečia jūsų akiratį ir ugdo jus kaip asmenybę. Tikiuosi, jog dar daug Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinių garsins mūsų mokyklą ir Lietuvą. Svajokite drąsiai!

Klaudija Svečiulytė, 3a

Rokas Semanovičius, 5 kl.
„Žuvis ir mišų kieme“
Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija
Mokytoja Asta Plietė

Kompiuterinis piešinys

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Socialinė-meninė akcija „Sugriaukime sienas!“

Lapkričio 16 diena. Ar tai tik paprasta diena, nieko nereišianti? Tai — svarbi data, žyminti Tarptautinės tolerancijos dienos minėjimą. Tad šiame, lapkričio 13 dieną, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija priėmė Lietuvos specialiosios kūrybos draugijos „Guboją“ kvietimą ir prisijungė prie keliaujančios socialinės-meninės akcijos „Sugriaukime sienas!“.

Nuo ryto mūsų gimnazijoje rinkosi svečiai iš Jonavos, Elektravos, Trakų, Vilniaus, atvyko ir Trakų pradinės mokyklos neigaliųjų vaikų socialinės globos skyrius. Prie šio būrio svečių dar prisijungė savanorės iš Vilniaus lietuvių namų.

Pirmiausia svečiai pasivaikščiojo po gimnaziją, aplankė muziejų. Vėliau integruotas dailės ir geografinės pamokas jiems vedė mokytojos L. Makarevičienė ir V. Kalvaitienė. Šiose pamokose neįgalieji dirbo kartu su IIc ir Ic klasių mokiniais. Be to, užsiėmimai vyko su mokyklos psichologe A. Jakonienė, specialiąja pedagoge D. Puišiene, socialinėmis

pedagogėmis A. Kauzoniene ir J. Misiūriene, etikos mokytoja E. Naktinyte. Svečiams pagelbėjo mokinių tarybos mokiniai bei IV klasių gimnazistai.

Neįgaliosios atlydėję socialiniai darbuotojai ir kiti renginio svečiai kartu su skaityklos vedėja L. Lukšiene pažiūrėjo apie gimnaziją sukurta filmą „Vakar ir šiandien“ bei paklausė istorijos mokytojos D. Janutaitienės pasakojimo apie mokyklos istoriją.

Pasibaigus užsiėmimams, per ilgą pertrauką visi sugužėjo į gimnazijos antrojo aukšto fojė, kur juos pasitiko LSKD „Guboją“ SPALVŲ ORKESTRAS (vad. Valerija ir Romualdas Brūzgos). Visi linksminosi, plojo, o drąsiausieji net ėjo šokti.

Renginys aktų salėje prasidėjo Ic, IIb, IIIc gimnazistų (vadovė mokytoja R. Giedrienė) atliekamais kūriniais. Sveikinimo žodžius tarė į renginį atvykusi Trakų rajono savivaldybės merė Edita Rudelienė, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos direktorė Jolanta Martynceviene ir

akcijos iniciatorė, LSKD „Guboją“ pirmininkė Viktorija Vitaitė. Renginyje dalyvavusios neigaliųjų įstaigos pristatė savo veiklą, o LSKD „Guboją“ draugu tapęs ir jos veikloje dalyvaujantis Emilis Korickij papasakojo apie save ir visiems padovanojo muzikinį kūrinį. Renginį taip pat aplankė ir savo muzikinius kūrinius jo dalyviams skyrė dainininkė Ingrida Kazlauskaitė.

Negali sakyti, jog renginyje dalyvavo tik Ib, Ic ir IId klasių mokiniai. Ši diena kvietė visus susimąstyti, pabūti kartu ir rodyti pagarbą vienas kitam. Todėl per pertraukas į salę suplūdo begalė vaikų, kurie kartu šoko, dainavo, gamino akcijos simboliais tapusius malūnelius.

Gimnazijos bendruomenė dėkoja akcijos rengėjams už puikius išpūdžius, skleidžiamą supratimą, toleranciją bei šilumą. Esame dėkingi už galimybę būti šios prasmingos akcijos dalimi. „Ačiū!“ tariame buvusiai gimnazijos mokiniai Linai Lisevičiūtei, kurios pastangomis akcija atkeliavo į Trakus. Tikimės ir ateityje „griauti“ sienas, statyti tiltus į naują požiūrį bei idėjas.

*Socialinė pedagogė
Agnė Kauzoniene*

Apsilankymas Lietuvos Respublikos Seime

Gruodžio 2 d. 6a ir 6b mokiniai, lydimi mokytojos Jurgitos Sadzevičienės ir socialinės pedagogės Agnės Kauzoniens, lankėsi Lietuvos Respublikos Seime, kur vyko Lietuvos specialiosios kūrybos draugijos „Guboją“ iniciuotos po Lietuvą keliaujančios socialinės-meninės akcijos „Sugriaukime sienas!“ uždarymas.

Pirmiausiai mokiniai turėjo galimybę pasivaikščioti ir pasižvalgyti po Seimo rūmus, „pasimatuoti“ Seimo narių kėdes, užduoti rūpimus klausimus apie įstaigos darbus. Susipažinę su šia institucija, klausėmės konferencijos „Žmonių su negalia teisės ir

lygios galimybės Lietuvoje: kokia realybė?“ pranešimų.

Pasivaikinę ir užkandę dalyvavome baigiamajame renginyje ir „griovėme“ sienas kartu su akcijos „Sugriaukime sienas!“ dalyviais. Prisiminėme ir visai neseniai, lapkričio 13 dieną, gimnazijoje vykusią akciją. Klausėmės muzikos, šokome.

Grįždami namo dar spėjome apsilankyti Vilniaus miesto katedros aikštėje. Grožėjomės Šventaragio slėnyje, taip legendose vadinta ši vieta, įžiebta kalėdine egle.

*Jurgita Sadzevičienė,
Agnė Kauzoniene*

Šeštakai Seime

AIDS - privalome žinoti!

Gruodžio pirmoji — Pasaulinė AIDS diena, skirta pagerbti mirusiuosius dėl šios ligos. Ta proga Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje vienuoliktos klasės mokiniai dalyvavo protmūšyje.

Renginį pradėjo mūsų gimnazijos socialinė pedagogė Jolanta Misiūrienė, kuri pristatė mokiniams šią klastingą ligą. Kiekvienas mokinys ir mokytojas įsisegė raudoną kaspiną, kuris simbolizavo paramą, prevenciją ir solidarumą su užsikrėtusiais ŽIV ir sergančiais AIDS. Vėliau renginio vedėjos Kotryna Rajekaitė, Karolina Olševskytė ir Karina Voitinovič pradėjo protmūšį. Jame dalyvavo šešios komandos: „Darida“, „Baltieji kraujo kūneliai“, „Gazelės“, „Prieš

ir Po“, „Batonai“ ir „Askobarai“. Šio protmūšio metu mokiniai ne tik parodė savo žinias apie AIDS ir ŽIV, bet ir sužinojo daug naujos informacijos apie šią ligą. Stipriausia ir daugiausiai žinanti apie šią ligą komanda buvo „Batonai“. Antrąją vietą užėmė „Askobarai“, trečiąją — „Darida“.

Ši sunki nepagydoma liga, deja, labai paplitusi pasaulyje. Kiekvienas privalome apie ją žinoti ir užjausti sergančius bei uždegti žvakutę už mirusius. AIDS dienos tikslas — propaguoti brandesnę visuomenės, politikų bei žiniasklaidos požiūrį į ŽIV/AIDS ligą ir ligonius.

Karina Januškevičiūtė, 3c

Akcijos dalyviai

Apvalaus stalo diskusija su tėvais

Šių metų lapkričio 19d. gimnazijoje vyko tėvų diena. Pagalbos mokiniui specialistai (socialinės pedagogės Jolanta Misiūrienė, Agnė Kauzoniene, psichologė Asta Jakonienė) pakvietė mokinių tėvus į apvalaus stalo diskusiją „Paauglystės džiaugsmas ir iššūkiai“. Dalyvavo 14 tėvelių. Renginyje dalyvavo ir gimnazijos direktorė Jolanta Martynceviene bei pavaduotoja Rita Sadovskienė. Jaukioje aplinkoje prie arbatos puodelio pasidalinta mintimis apie paauglystę. Susirinkusieji ne tik kalbėjo apie dabartinius paauglius, bet ir prisiminė savo paauglystėje patirtus

išgyvenimus. Tėveliai pasakojo, su kokiais iššūkiais susiduria augindami paauglius, kas juos labiausiai neramina, nuo kokių pavojų nori juos apsaugoti. Diskusijos dalyviai pasidžiaugė šiuolaikinių paauglių drąsa, laisvumu, kūrybiškumu, naujų technologijų įvaldymu. Bet to, tėveliai išsakė savo siūlymus. Buvo nutarta tęsti apvalaus stalo diskusijos tradiciją, nes ji naudinga tiek tėvams, tiek gimnazijos atstovams.

*Socialinė pedagogė
Jolanta Misiūrienė ir
psichologė Asta Jakonienė*

Kaip globoti paukščius žiemą?

Kad paukščiai išgyventų žiemą, jiems turi netrūkti maisto. Paukščius galima lesinti visur — savo kieme, parke, miške, svarbu apsaugoti nuo kačių ir kitų medžiojančių plėšrūnų, todėl reikėtų vengti lesyklos iškelti prie pat žemės, tvirtinti ant tvorų, pirmų namo aukštų palangių. Taip pat svarbu, kad lesyklos turėtų laisvą priskridimo — nuskridimo erdvę bent iš dviejų pusių, o šalia augtų krūmų, kad pavojaus akimirka pasprukę paukščiai turėtų kur saugiai pasislėpti.

Pats paprasčiausias būdas pateikti paukščiams lesalą — supilti jį į tinklelio maišelį. Supylus žemės arba lazdyno riešutus į

tinklelio maišelį atvirasis galas užrišamas ir pakabinamas ant šakos. Per tuščio plastikinio vazonėlio dugno angą perverkite virvelę, vazonėlį užpildykite nesūdytu tauku ir sėklų mišiniu — štai puiki pakabinama lesyklėlė! Lietuvoje labai populiarus paukščių lesinimo būdas — ant virvutės pakabinti nesūdyti lašiniai. Būkite kūrybingi! Lesyklos galima sukonstruoti ne tik iš medienos, bet ir iš panaudoto plastikinio butelio ar popierinės pakuotės, vielinio tinklelio, kokoso kevalo.

Kuo paukščius galima lesinti? Vabzdžialesius paukščius galima lesinti balta duona, obuoliais, avižiniais dribsniais, linų

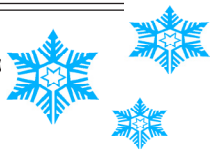
sėklomis (sėmenimis), varške, virtomis perlinėmis kruopomis, saulėgrąžomis, žemės riešutais, tik jokių būdu ne sūdytais! Grūdlesius paukščius galima lesinti džiovintomis vynuogėmis, melionų, moliūgų, arbūzų, kanapių, kukurūzų sėklomis, sorų kruopomis, virtais kviečiais (nesūdytais).

Labai blogai paukščiai virškina juodą ruginę duoną, todėl jos nenaudokite lesinimui, taip pat jokių būdu nelesinkite pasenusiais, prarūgusiais, supelijusiais lesalais!

Svarbiausia taisyklė — jei abejojate, ar galėsite paukščius lesinti nuolat visą šaltąjį laikotarpį, geriau ne nepradėti lesinti!

*Sigita Zalitienė,
biologijos mokytoja*

KOKIE BUVO 2015-IEJI?

ATSAKYMAI **Gimnazijos direktorė Jolanta Martyncevienė:**

1. Lietuvoje — pilietiškuo proveržis, gimnazijoje — Vytauto Didžiojo vardo suteikimo 25-metis — šventė, subūrusi visus tikinčius tradicijų puoselėjimo prasmingumu. Knyga.

2. Teigiama buvo kiekviena diena, nes ėjome link kito žmogaus, link susitarimo: pavykęs dialogas tarp mokytojo ir mokinio, įsiminusi pamoka, atnaujinta erdvė, pasiektas rezultatas, prasmingas renginys, linksmas susitikimas, jaukus pašnekesys, skoningas prisilietimas. Konkrečiau nei vardinsiu, nes negebėsiu visko išvardinti.

3. Aktyvus, dražūs, iššūkių kupini, džiuginantys metai, kai sekėsi ne tik klausyti, bet ir girdėti.

4. Linkėdama išlieku nuosekli: mąstyti nestandartiškai, daryti gerai, veikti pozityviai. O priešus kviečiu arbatos, galima pasirinkti, kokios.

Geografijos mokytoja Vidmantė Kalvaitienė:

1. Lietuva įsivedė eurą, tiesiogiai rinkom miestų merus, prieš kelias dienas atidarėme elektros jungtį su Švedija ir Lenkija. Gimnazijai pradėjo vadovauti nauja direktorė — Jolanta Martyncevienė.

2. Mano auklėtiniai — abiturientai. Smagu, kad mes užaugome. Tai sunkūs metai ne tik jiems, bet ir man. Didžiulis rūpestis, kad jiems kuo geriau pasisektų pabaigti gimnaziją, kad atrastų savo kelią gyvenime. Smagu, kad šiais metais respublikinėje geografijos olimpiadoje dalyvavo net dvi mokinės. Neigiamas — man labai nepatinka mūsų mokinių požiūris į gimnazijos nuostatą — dėvėti gimnazisto uniformą. Daug mokinių visokias būdais vengia uniformų, į mokytojų, auklėtojų pastabas nereaguoja, atviru tekstu tyčiojamasi.

3. Nueinantys metai buvo geri. Sūnus labai sėkmingai baigė VGTU magistro studijas. Dirba Lietuvoje. Dukra studijuoja Kopenhagoje. Vasarą keliau po Prancūziją, daug išpūdžių, naujų minčių, pažinimo džiaugsmo.

4. Ateinančių metų ypač sėkmingų noriu palinkėti auklėtiniais, nenuleisti rankų, stengtis ir tikiu, kad viskas pasiseks. Kolegoms — entuziazmo, sveikatos, santarvės šeimos. Priešams

Baigėsi 2015-ieji — Žaliosios Ožkos metai. Ožka — užsispyręs ir įnoringas gyvūnas, mėgstantis gyventi bandoje, padeda kitiems, eina, kaip jai atrodo, teisingu keliu į sėkmę. Ar sekėsi keliauti mums? Paklauskime mūsų gimnazijos bendruomenės narių.

1. *Kokius tris ryškiausius 2015-ųjų metų įvykius — Lietuvos ar (ir) gimnazijos — paminėtumėt spontaniškai paklausta(s)?*

2. *Kas teigiama ir kas neigiama, Jūsų nuomone, mūsų gimnazijoje įvyko per 2015-uosius?*

3. *Kokie nuveinantys metai buvo Jums asmeniškai? (ką atradote, ko atsikratėte, kas nudžiugino, kuo nusivylėte, ką supratote ir pan.).*

4. *Ko tikėtės iš ateinančių metų sau ir ko palinkėtumėt draugui? O priešui?*

— na, tokių neturiu, bet manau, kad juos reikėtų prisileisti arti, kad galėtum iš jų kažko pasimokyti.

Abiturientas Vilius Griga-liūnas:

1. Kadangi daug laiko praleidžiu mokykloje, esu savivaldų (tiek Mokinių tarybos, tiek Gimnazijos tarybos) narys, tai daugiausiai pastebiu gimnazijos reformas. Pirmą - spintelių įrengimas visų klasių koncentrams, antra — kamerų įrengimas, kas iš tiesų pasiteisino ir yra tikrai labai svarbu užtikrinant mūsų mokinių, saugumą. Trečias - renovuota mokykla - tai suteikia mokyklai tiek jaukumo, tiek pačio estetinio vaizdo, kas tikrai yra šaunu, nes Trakų rajono didžiausia mokykla mūsų gražiajame mieste tikrai turi atrodyti inovatyviau, būti miela akiai.

2. Teigiama pusė — sugriežtinta pamokų lankymo tvarka, kas, tikiuosi, greitai pagerins gimnazijos mokinių lankomumą. Tai pat privalomas uniformos dėvėjimas, kas iš tiesų buvo opi problema mūsų gimnazijoje. Šiuo metu, esant dideliu uniformos pasirinkimui, yra galimybė visiems ją dėvėti ir reprezentuoti savo mokyklos vardą tiek pačiame mieste, tiek išvykose.

Neigiama pusė — nelabai turiu, ką pasakyti. Kadangi mokykla stengiasi neturėti blogųjų pusių, o joms atsiradus - iškart jos yra sprendžiamos.

3. 2015 metai buvo iš tiesų labai įdomūs, kūrybingi ir darbingi metai. Visad atsirasdavo sunkumų, tačiau nebuvo jie tokie sunkūs, kurių neįmanoma būtų įveikti, juk ne veltui sakoma: nėra to blogo, kas neišeitų į gerą! Viskas laiku bėgant išsisprendė, viskas klostėsi puikiai. Tad galiu drąsiai teigti, kad šie metai iš tiesų buvo unikalūs.

4. Tikiuosi, kad ateinantys metai bus tokie pat ir gal net geresni už praėjusius. O palinkėčiau visiems kantrybės, ryžto

bei noro siekti savo užsibrėžtų tikslų ir svajonių, bandyti realizuoti savo idėjas, visada šypsotis ir kiekvieną dieną nugyventi taip, kad ji ateityje keltų tik šiltus atsiminimus.

1a klasės mokinė Jelena Lapteva:

1. Spontaniškai paklausta apie ryškiausius šių metų įvykius, nedvejojama atsakyčiau, jog tai yra nauja direktorė, kuri, mano nuomone, sustiprino mūsų gimnaziją. Ir, žinoma, šių metų krikščynos, kuriose pati dalyvavau.

2. Mano nuomone, teigiamas šių metų pokytis mūsų gimnazijoje — nauja direktorė. Jos atėjimas į gimnaziją atnešė daug permainų. Mokiniai privalo dėvėti uniformas, kurios užtikrina gimnazijos išskirtinumą, yra tarsi mūsų bendruomenės simbolis. Direktorei pradėjus eiti savo pareigas, mokykloje sugriežtėjo tvarka, kuri skatina mokinius siekti geresnių rezultatų, dalyvauti mokyklos veikloje.

3. 2015 metai man buvo ypatingi. Šiais metais tapau gimnaziste, daviau priesaiką. Buvo labai smagu dalyvauti krikščynose, kurios atrodė labai įdomios ir linksomos. Šiais metais ir toliau siekiau gerų rezultatų, nepasidaviau sunkumams, sprendžiau iškilusias problemas. Įsitikinau, jog mokytojai nuolatos mums padeda ieškoti ir atrasti savo gyvenimo kelią.

4. 2016 metais tikiuosi pasiekti dar daugiau. Atsikratyti savo baimių, išmolti į viską žvelgti pozityviai, nebijoti klysti. Tiek draugui, tiek priešui palinkėčiau atrasti tai, ką jis mėgsta, kuo domisi. Kiekvienam linkiu pamiršti nuoskaudas, pagiežą, neapykantą, išmolti mylėti save ir kitus.

Direktorius pavaduotoja Rita Sadvoskienė:

1. „Klaustuko“ jubiliejus, gim-

nazijos knyga, gimnazijos jubiliejinis renginys — manau, šių metų svarbiausi gimnazijos įvykiai.

2. Baigiantis metams norisi prisiminti tik gražius dalykus, kurių gimnazijoje tikrai netrūksta. Be to, aš linkusi manyti, kad nėra to blogo, kas neišeitų į gerą.

3. Kiekvieni metai — dar viena patirtis. Kažko ypatingo išskirti nenorėčiau. O šiaip — mano vaikai — mano asmeninio gyvenimo atspindys. Jie sveiki, linksmi, smalsūs ir aš jais didžiuojuosi.

4. Priešai? Apie tokius seniai negirdėjau. O linkėjimas trumpas — mokykloje džiaugtis smulkmenomis ir vertinkime tuos, kurie šalia. Gražių ir prasmingų ateinančių metų.

Abiturientė Aurelija Kacelavičiūtė:

Dar vieneri metai baigiasi, palikdami daugybę išpūdžių ir patirties, kuriuos pasiimsim su savimi sekantiems metams. 2015-ieji buvo vieni iš patraukiausių metų.

Šie metai buvo įsimintini dėl poros ryškiausių įvykių. Kadangi dabar dvyliktojai ruošiasi kasmetiniam karnavalui, žinoma, vienas iš įvykių ir yra mūsų gimnazijos karnavalo renginys. Taip pat įsiminė Litexpo parodų centre vykusi mokyklų mugė, kurioje dalyvavau bandymuose su dar keliais mokiniais.

Mokykla patyrė daugybę permainų. Viena svarbiausių — nauja mokyklos direktorė, kurį įvykdė daugybę pakeitimų. Pirmiausia jaučiama griežtesnė tvarka ir mokinių priežiūra dėl lankomumo bei uniformų. Panašu, kad mokiniai pradeda rimčiau į viską žiūrėti. O neigiamų pusių nelabai pastebėjau, nes atrodo, jog, vos atsiradus problemai, ji tuoj pat sprendžiama!

Vien dėl to, jog esu dvyliktoje klaseje, šie metai yra vieni iš sudėtingiausių ir keisčiausių. Daugybė knygų, kalbėjimų, rašinių, o dar bandomieji ant nosies... Absolutus įsitampimas, nes kaip pasiklosim, taip išsimiegosim — tas labiausiai ir gašdina.

Apskritai šie metai buvo ir produktyviausi, nes nuveikiau tikrai ganėtinai daug. Atradau nemažai

naujų dalykų savyje, susipažinau su naujais žmonėmis. Nusivylimų, deja, neturėjau. Nors, manau, kaip ir visi susidūriau su įvairiais sunkumais, tačiau į viską žiūriu kaip į naują patirtį arba gyvenimo pamoką. Todėl metuose patyriau daugiau džiaugsmingų akimirų, negu kad liūdinančių.

Kadangi Naujieji Metai jau beveik čia pat, norėčiau bendraamžiams palinkėti kuo didžiausios stiprybės ir kantrybės ruošiantis egzaminams. Kad niekada nepristigtų kūrybingumo bei geros nuotaikos! Pozityvus mąstymas bei pasitikėjimas savimi — taip pat naudingos savybės. Svarbiausia, kad į viską nežvelgtų labiau komplikotai nei yra iš tikrųjų. Priešams palinkėčiau stiprybės vien dėl to, jog pasirinko būti mano priešais, ypač jei jie nusiteikę rimtai kovai.

Svarbiausia nesigailėti dėl praėitų metų ar neįvykdytų užduočių ir visas jėgas bei mintis sutelkti į ateinančiuosius! Pasimokyti iš padarytų klaidų ir, žinoma, stengtis jų nekartoti. Džiaugtis kiekviena akimirka!

3a klasės mokinė Monika Straukaitė:

Spontaniškai paklausta apie įvykius 2015 metais Lietuvoje ir gimnazijoje, paminėčiau:

1. Sausio 1 dieną Lietuvoje įvestas euras, Vytauto Didžiojo vardo suteikimo mokyklai 25-erių metų jubiliejus, šaukimas į nuolatinę privalomąją karo tarnybą.

2. Teigiama: įvesta uniforma, moksleiviams nupirkta spintelės, sugriežtintas lankomumas. Neigiama: pastatytos vaizdo kameros; vėlai įjungtas šildymas.

3. Nueinantys metai man buvo nelengvi. Maniau, jog vienuoliktose klaseje bus šiek tiek lengviau mokytis, bet klydau. Nudžiugino uniformos, spintelės, bet nusivyliau eilėmis valgykloje ir aštuntomis pamokomis. Supratau, jog norint pasiekti savo tikslų reikia daug dirbti ir nepasiduoti tinginiavimui.

4. Ateinančiais metais norėčiau daugiau laiko skirti mokslams, susitelkti ties artėjančiais egzaminais ir gerai baigti vienuoliktą klasę. Draugui ir priešui palinkėsiu nepasiduoti, būti dėmesingam ir gauti daug dešimtukų.

Adventinė popietė

Visi žmonės laukia švenčių — sielos atgaivos po darbų, rūpesčių. Ko gero, labiausiai jų laukia mažieji, na, o mūsų mokykloje — penktokai. Į Adventinę popietę gruodžio 10 d. jie rinkosi pasipuošę, dauguma — persirengę pasakų personažais, mažumėlė susijaudinę. Jaudinosi ir penktokų auklėtojos bei pasirodymų pažiūrėti atvykę tėveliai. Šios popietės vedėjos Brigita Abucevičiūtė ir Eglė Vaitkevičiūtė (2d) renginį pradėjo S.Nėries žodžiais ir netruko pakviesti gimnazijos direktorę Jolantą Martyncevienę. Pasidžiaugusi, kad Adventinė popietė jau tapo tradicinė, direktorė, gal prisiminusi savo vaikystę, minėjo, jog daug smagiau patiems sukurti pasaką, vaidinti, išgyventi bendrą jaudulį, negu žiūrėti kitų pasirodymus.

Komisija (gimnazijos direktorė J. Martyncevienė, socialinė pedagogė J. Misiūrienė ir lietuvių kalbos mokytoja B. Paltanavičienė) jau buvo pasirengusi skaičiuoti balus už penktokų pasirodymus ir kūrybines užduotis. Salė nuščiavo. Prasidėjo vaidinimai pagal Bruno Ferrero

pasakų ištraukas. 5a klasės pasaka „Kaip druska“, 5b — „Ežiukų šeimyna“, 5c — „Debesėlis ir kopa“.

Po vaidinimų penktokai turėjo atlikti kūrybines užduotis: paaiškinti, kas yra adventas, įminti mįsles, sukurti eilėraščių su pateiktomis žodžiais. Kol komandos suko galvas, kaip teisingiau atsakyti, etikos mokytoja Ramunė Kiršienė su 5b klasės mokiniais dainavo adventinio laikotarpio dainas.

Visiems buvo smalsu, ką nusprendė vertinimo komisija, nes visų klasių penktokai labai stengėsi: vieni buvo puiki apranga, kiti sekdami pasaką ir muzikavo, trečiai — dalyvavo bene visi klasės mokiniai; vieni geriau atsakė užduotis, kitiems labiau sekėsi rimuoti eilėraščių. Viskas išsisprendė gražiai, nes padėkos buvo trys: 5a klasei už puikų pasirodymą ir aktyvų dalyvavimą adventinėje popietėje; 5b klasei už nuoširdumą ir aktyvų dalyvavimą adventinėje popietėje, 5c klasei už kūrybiškumą ir aktyvų dalyvavimą

adventinėje popietėje.

Įteikdama padėkas gimnazijos direktorė dėkojo, kad penktokai ir jų auklėtojos įdėjo daug darbo, kad šventė būtų įdomi ir nuotaikinga.

Apdovanotieji penktokai nuskubėjo prie vaišių stalo. Šioje popietėje dalyvavau ir aš, 2b klasės mokinė. Man buvo labai smagu žiūrėti į mūsų mažuosius penktokus ir prisiminti savo vaikystę, kaip mes nedrąsiai įžengdavom į didžiulę aktų salę, pilni baimės, kaip mūsų auklėtoja norėdavo mums padėti

5a viktorinoje

ir pašnabždėdavo žodžius, kai mes užmiršdavom... Kaip tėveliai atėdavo pažiūrėti mūsų pasirodymų ir didžiudavosi mumis. Visą popietę sėdėjau ir šypsojau. Mačiau laimės

5b „Ežiukų šeimyna“

5c „Debesėlis ir kopa“

žiburiukus vaikų, mokytojų, tėvų akyse ir supratau, kad rimta šventė pavyko.

Deimantė Kosovskytė, 2b

GIMNAZIJOS GYVENIMO KRONIKA

Lapkričio 5 d. gimnazijos aktu salėje vyko integruota pamoka 6-8 klasių mokiniams „Ką žinai apie žalingus įpročius?“, kurioje dalyvavo Lietuvos policijos kriminalinių tyrimų centro pareigūnai - kinologai Ernestas Dairutis ir Gintautas Bivainis bei VšĮ D&DM lektorė Daiva Marozienė. Lektorė papasakojo apie žalingus įpročius ir jų pasekmes, o pareigūnai supažindino su kinologų veikla. Veiklos pristatyme dalyvavo tarnybinis šuo, kuris ieškojo narkotinių medžiagų ir sėkmingai jas surado. Mokiniai aktyviai dalyvavo pamokoje, domėjosi kinologų darbu.

Lapkričio 6 d. šeštakai (6a ir 6b mokiniai) su klasių vadovėmis Asta Pūtiene ir Jurgita Sadzevičiene vyko į edukacinę ekskursiją po Vilnių. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Lapkričio 6 d. LITEXPO vyko jau penktoji respublikinė švietimo šventė — paroda „Mokykla 2015“, skirta visai Lietuvos švietime dalyvaujančiai ir jį kuriančiai bendruomenei. Joje dalyvavo ir mūsų gimnazijos mokiniai su biologijos mokytoja Sigita Zalitiene.

Lapkričio 12 d. gimnazijos antrųjų klasių mokiniams vyko paskaita apie pinigus. „Swedbank“ atstovas Karolis Buika pristatė išlaidų planavimo svarbą.

Lapkričio 13 d. gimnazijoje apsilankė keliaujanti socialinėmeninė akcija „Sugriaukime sienas!“, organizuojama Lietuvos specialiosios kūrybos draugijos „Gubojas“ ir globojama LR Seimo Socialinių reikalų ir darbo komiteto pirmininkės Kristinos Miškinienės. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Lapkričio 9-13 d. gimnazijoje vyko tarptautinio projekto Šiaurės šalių bibliotekų savaitės renginiai. Šių metų tema „Draugystė Šiaurės šalyse“. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Lapkričio 16 d. mūsų gimnazijos vaikinų komanda Trakų rajono vaikinų draugiškose tinklinio varžybose „Drauge prie tinklo“ užėmė I-ąją vietą.

Lapkričio 16-20 d. — tolerancijos savaitė. Šįmet Tolerancijos dienos simbolis buvo mozaika. 7-8 klasių mokiniai klasių valandėlių metu kūrė Tolerancijos mozaikas ir jomis papuošė kabinetų duris.

Lapkričio 18 d. gimnazijos mokinių komanda „Vytautukai“ dalyvavo Trakų rajono viktorinoje „Protų mūšis — sidabrinis protas“, kurią organizavo Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Trakų rajono policijos komisariatas. Ši viktorina buvo skirta paminėti Tarptautinę nerūkymo dieną. Renginyje dalyvavo 10 komandų iš visų rajono mokyklų. Mūsų gimnazijos komanda, kurią sudarė 1c klasės mokiniai Dominyka Goldbergaitė (komandos kapitone), Emilija Lukšytė, Kotryna Mikučionytė, Rokas Lapinas ir Ernestas Leškus, sėkmingai atliko visas viktorinos užduotis ir užėmė I vietą.

Lapkričio 19 d. gimnazijoje — Tėvų diena. Aktyviausiai dalyvavo

5-6 ir 7-8 klasių tėvai. Labiausiai domėtasi lietuvių kalbos ir matematikos dalykais. Tėvų dienos vakare vyko apvalaus stalo diskusija. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Lapkričio 20 d. vyko Nacionalinis matematinio ir gamtamokslinio raštingumo konkursas. Jo dalyviai — 65 gimnazijos mokiniai iš 8 - gimnazijos 2 klasių — atliko užduotis elektroninėje užduočių atlikimo sistemoje.

Lapkričio 20 d. 2-4 gimnazijos klasių mokiniai dalyvavo krepšinio turnyre Trakų rajono policijos komisariato viršininko taurei laimėti. Po atkaklios kovos mūsų gimnazijos moksleiviai iškovojo pergalę. Sveikiname laimėtojus Augustą Rudelį (2d), Justiną Bagdevičių (2d), Tomą Stankevičių (3b), Giedrių Jurgelevičių (3b), Gintautą Jurgelevičių (3b), Kiprą Mikišką (3b), Arną Mikalauską (3b), Algirdą Keršį (3b), Skomantą Urbelionį (4d), Aurimą Virganavičių (4b).

Lapkričio 24 d. Trakų gimnazijoje įvyko Olimpino festivalio kvadrato rajoninių varžybų etapas. Dėl rajono kvadrato čempionų ir prizininkų vardų kovojo trys moksleivių, gimusių 2003 metais ir jaunesnių, berniukų komandos. Po atkaklių kovų rajono čempionais tapo mūsų gimnazijos moksleiviai. Sveikiname nugalėtojus Jokūbą Makaravičių (6b), Matą Fedarovičių (6a), Deividą Matuliūktį (6a), Martyną Lelekauską (6a), Vytautą Vaškevičių (6a), Dovydą Ručinską (6c), Modestą Mečkovskį (5b), Deividą Pupelį (5c), Mantą Jankovskį (5b), Domantą Pulauską (5c) ir Žilviną Arlauską (6b).

Lapkričio 24 d. fizikos mokytojas Andrius Storta ir chemijos mokytoja Dalia Bartkienė su mokiniais vyko į gamyklą „Vilma“ Vilniuje, kuri yra viena didžiausių elektros instaliacijos produktų gamintojų Lietuvoje. Stebėjo joje vykstančius darbus, dalyvavo netradicinėje pamokoje.

Lapkričio 24 d. mūsų gimnazijos berniukų komanda (Jokūbas Makaravičius (6b), Matas Fedarovičius (6a), Deividas Matuliūktis (6a), Martynas Lelekauskas (6a), Vytautas Vaškevičius (6a), Dovydas Ručinskis (6c), Modestas Mečkovskis (5b), Deividas Pupelis (5c), Mantas Jankovskis (5b), Domantas Pulauskas (5c) ir Žilvinas Arlauskas (6b)) Trakų rajono Olimpino festivalio kvadrato varžybose dėl čempionų ir prizininkų vardų iškovojo I-ąją vietą.

Lapkričio 25 d. 1a klasės mokiniai Odeta Vaicekauskaitė, Giedrius Ribinskas, Asta Marija Pališauskaitė, Agnė Mironova, Tautvydas Kaliukevičius, Jurgita Matijevskytė, Greta Vilkišiuotė ir Andrius Zmejevskis dalyvavo Nacionalinėje aplinkosaugos olimpiadoje ir užėmė I-ąją vietą.

Lapkričio 26 d. gimnazijos 6 ir 7 klasių mokiniai dalyvavo penkiose Lietuvos mokyklose vykusiame akcijoje „Atidos tapatybės

vagystėms“, kuri skirta tapatybės apsaugai internete.

Lapkričio 27 d. — „Gaubliuko“ klubo ekskursija po Užutrakį.

Lapkričio 27 d. gimnazijoje vyko akcija „Padovanok bibliotekai knygą!“ Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Lapkričio 28 d. 8b klasės mokinė Gabrielė Pauželytė savanoriavo projekte „2015 metai — Europos metai vystymuisi“ renginyje „Protų kovos“.

Lapkričio mėnesį vyko informacinių technologijų konkursas „Bebras“, kuriame Mindaugas Kondrotas (2d) respublikoje užėmė 5-6 vietą. Sveikiname!

Lapkričio mėnesį gimnazijos mokiniai dalyvavo įvairių mokomųjų dalykų edukaciniame konkurse „Olympis 2015“. Daug mokinių gaus apdovanojimus.

Grudžio 1 d., minint Pasaulinę AIDS dieną, gimnazijoje organizuotas protmūšis 3 klasių mokiniams „AIDS geriau žinoti“. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Grudžio 1 d. 8b klasės mokiniai dalyvavo Pasaulinės AIDS dienos renginyje Trasyalyje.

Grudžio 2 d. 6a ir 6b mokiniai, lydimi mokytojos Jurgitos Sadzevičienės ir socialinės pedagogės Agnės Kauzonienės, lankėsi Lietuvos Respublikos Seime, kur vyko socialinės-meninės akcijos „Sugriaukime sienas!“ uždarymas. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Grudžio 8 d. gimnazijos mokiniai Jovita Karpovičiūtė ir Kipras Mikiška dalyvavo Geriausio 2015 m. Vilniaus apskrities jaunojo policijos rėmėjo konkurse.

Grudžio 2 d. ir grudžio 9 d., minint Etnografinių regionų metus, gimnazijos partneriai — Trakų rajono savivaldybės Viešosios bibliotekos darbuotojai, vykdydami projektą „Migruojantis kinas“, apsilankė gimnazijoje, kur integruotų lietuvių kalbos pamokų metu demonstravo kino filmus „Lietuvių tautinis kostiumas“ ir „Lietuvių kalendorinės šventės“. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Grudžio 9 d. dailės mokytoja Loreta Makarevičienė su 3b klasės mokinėmis Kotryna Mikiškaitelankėsi Lietuvos Respublikos Seime, kur vyko konkurso „Antikorupcinis plakatas“ geriausių darbų apdovanojimai. Kotrynos plakatas — vienas geriausių.

Grudžio 9 d. mokytojos Sigita Misevičienė su auklėtiniais ir kitų klasių mokiniais Vilniaus Operos ir baletų teatre žiūrėjo spektaklį „Spragtukas“.

Grudžio 10 d. gimnazijoje vyko Adventinė popietė penktokams, kurioje dalyvavo 5a, 5b ir 5c klasės mokiniai su auklėtojais Dalia Bartkiene, Dalia Šostakiene ir Ramune Kiršiene. Popietės metu penktokai pristatė vaidinimus, dalyvavo viktorinoje ir buvo apdovanoti. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

Grudžio 11 d. mūsų gimnazijos futbolo komanda (Nedas

Zagurskas, Ridas Mikalauskas, Deividas Abuvevičius, Tomas Krivošievas, Rinas Vitkauskas, Jokūbas Makaravičius, Martynas Lelekauskas, Arijus Zacharavičius, Dominykas Bedulskis) Lietuvos mokyklų 2015-2016 m. žaidynių futbolo 5x5 zoninėse varžybose iškovojo II-ąją vietą.

Grudžio 11 d. mokytojos Daiva Janutaitienė, Agnė Vaivadaitė ir Dalia Šostakiene su auklėtiniais važiavo į ekskursiją — į Latviją.

Grudžio 11 d. „Gaubliuko“ klubas lankėsi Trakų informaciniame centre, domėjosi karaimų tautiniais drabužiais ir maisto paveldu, tradicijomis.

Grudžio 11 d. vyko informacinių technologijų renginys „Programavimo valanda“, kurio metu 8-12 klasių mokiniai žiūrėjo

tiesioginę transliaciją ir turėjo galimybę kurti savo žaidimą.

Grudžio 13 d. 5a, 5b ir 8dklasės mokiniai su auklėtojais Dalia Bartkiene, Ramune Kiršiene ir Andriumi Storta Vilniaus dramos teatre žiūrėjo spektaklį „Mažasis princas“.

Grudžio 14 d. mokytoja Loreta Makarevičienė su 2a klase lankėsi Trakų apygardos teisme.

Grudžio 15 d. mokytoja Sandra Valentienė su auklėtiniais organizavo kalėdinę vakaronę ir vaidinimą tėvams.

Grudžio 15 d. mūsų gimnazijoje vyko Mokinio Nobelio dienos renginys, kuriame buvo apdovanoti gabiausi mokiniai. Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.

**Karina Januškevičiūtė, 3c
Evelina Butrimavičiūtė, 2b**

* GAIVUS KALĖDINIS TORTAS (nekeptas) *

INGREDIENTAI

- Trapūs sausainiai 400g
- Sviestas 170g
- Lazdynų riešutai 100g
- Maskarponės sūris 500g
- Sutirštintas pienas 390 g (skardinė)
- Plakamoji grietinė 200ml
- Želatina 8 arbatiniai šaukšteliai
- Želės pakelis (vyšnių arba braškių)
- Braškės arba vyšnios 100g (gali būti šaldytos)
- Cinamonas 20 g

GAMINIMO EIGA

1. Užpilkite želatimą šaltu vandeniu ir palikite 30 min., kad išbrinktų.
2. Smulkintuvu susmulkinkite riešutus, sausinius iki trupinių ir sumaišykite su išlydytu sviestu.
3. Gautą masę dėkite į torto formą ir formuokite torto pagrindą. Kad sustingtų, 30 min. dėkite į šaldytuvą.

Skanaus

Nepriklausomo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraščio „Klaustukas“ redakcija:

Vaidilė Gaižauskaitė, Karina Januškevičiūtė, Aurelija Kacelavičiūtė, Evelina Butrimavičiūtė.

Bendradarbė Irena Levanavičienė.

„Klaustuko“ vadovė Birutė Paltanavičienė.

Adresas: 4050 Trakai, Birutės g. 48. Tel. 55671, 55672.

2 spaudos lankai. Maketavo ir spausdino UAB "Ukmergės spaustuve", Vasario 16-osios g. 31, 20131 Ukmergė, tel. (8-340) 63557. Tiražas 100 egz. Užs. Nr.

Jaunųjų žurnalistų mintys gali nesutapti su „Klaustuko“ vadovės mintimis.